

5. 7. ČETRNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

6.7. Ponedjeljak Marija Goretti	20:00 Gola: + Josip, Marija i Danijel Hirjanić, ob. Hajduković i Ledinski
7.7. Utorak Vilibald	20:00 Gola: + Damir Salajpal
8.7. Srijeda Akvila i Priscila	_____
9.7. Četvrtak Bl. Marija Petković	20:00 Ždala: + Marija, Ivan i Zvonko Bošnjak
10.7. Petak Amalija	20:00 Gotalovo: + Ignac Bartolić
11.7. Subota Benedikt opat	20:00 Gola: + Marija Cvetko
12.7. PETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 ŽDALA: + Ivan, Mijo i Elizabeta Penzar, Andrija i Helena Sinjeri 9:45 GOTALOVO: +Mihael Večenaj i ob. 11:00 GOLA: župna

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva - Ždala**
ČETRNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU A
5. 7. 2026.

Evandjelje: Mt 11,25-30

Krotka sam i ponizna srca.

Čitanje svetog Evandjelja po
Mateju

U ono vrijeme reče Isus:

»Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče, tako se tebi svidjelo. Sve je meni predao Otac moj i nitko ne pozna Sina doli Otac niti tko pozna Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti. Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako.«

Rieč Gospodnia.

Biti malen

Tko su ti maleni o kojima zbori današnje evandjelje?

Postoji stalna opasnost u Crkvi da te malene poistovjetimo s onima što kukaju i plaču nad poteškoćama vlastitog života: za sebe tvrde takvi da su maleni, da jadni skoro ništa ne znaju, a još manje mogu učiniti, da im je teško i da nikome nije kako je njima. Nikoga dakako nemaju tko ih voli ili bi im iole što dobroga učinio. I dok čovjek pokušava slušati i iskazati blizinu i razumijevanje, brzo se kaca strpljenja popuni, jer takvi su monolozi izrazito iritirajući, tako te na kraju za osobu čovjek više nego riječi razumijevanja ima riječi prijekora: pa pogledaj samo koliko ima dobroga u tvome

životu! Ili je barem bilo! Nemoj to zanemariti! Sada je teško, znam, ali nije sve vazda u tvom životu prokleta! Nadam se da prenosim sliku: ne da bi mi padalo na pamet s nepoštovanjem se odnositi s ljudskom patnjom – da, postoje situacije koje premašuju moje zamišljaje i mogućnosti shvaćanja, trpljenje i teškoće koje nadvisuju one koje sam iskusio. Pa ipak, pa ipak, poštujući sve navedeno, imamo se u Crkvi boriti protiv plakanja nad samima sobom! Sve ovo dosada da se kaže dakle što malenost nije! A što jest? I, ponavljajući pitanje s početka: Tko su ti maleni o kojima zbori današnje evanđelje? Prije svega, maleni je Sin – Isus Krist! Čudno, može netko pomisliti: šta ne bi upravo Isus bio Veliki – Sin Jedinorođenac, kojemu je Otac sve predao?! E upravo ovo posljednje – jer je Isus Sin kojemu je Otac sve predao, Isus jest maleni! Malenost je

otvorenost primiti – od Boga i ljudi – toliko dobra koje inače ne bih mogao steći ma kako predanim i marljivim svojim radom i zalaganjem! Malenost je hrabrost i poniznost navedena dobra koristiti i predavati braći ljudima u istoj onoj ljubavi u kojoj sam ih primio, kreativno se tim dobrima služeći kako bih činio upravo navedeno – služio! Stoga je lijepo da danas, na blagdan svete Katarine Sijenske, suzaštitnice Europe, žene kojoj bismo vrlo vjerojatno, zbog njezinih velikih zasluga za Europu i Crkvu, pridjenuli riječi Velika, na liturgiji slušamo evanđelje o malenosti! Dakle: malena Katarina koja je toliko toga u ljubavi od Oca po Kristu primila, sada to kreativno koristi – u svojim mističnim spisima, pismima, djelovanjima do najviših crkvenih struktura – kako bi

činila dobro. Uzrastimo dakle do razine takove – evanđeoske! – malenosti!

Izvor: *Hrvatsko katoličko sveučilište Zagreb*

Sveti Akvila i Priscila

Današnji sveti zaštitnici su Akvila (Aquila) i Priscila (Priscilla, Priska), bračni par, kršćanski misionari i mučenici iz I. stoljeća, prijatelji i suradnici svetog Pavla.

Kod njih je boravio Pavao u Korintu, oni su ga pratili na putovanjima i više puta ih pozdravlja u svojim poslanicama. Bili su Židovi, koji su postali kršćani, a u Novom zavjetu spominju se na više mjesta (sedam puta).

Sv. Luka u Djelima apostolskim, opisujući drugo misijsko putovanje svetog Pavla, piše: „Poslije toga Pavao ode iz Atene i dođe u Korint. Tu nađe nekog Židova imenom Akvilu, rodom iz Ponta, koji je malo prije došao iz Italije zajedno sa svojom ženom Priscilom, jer Klaudije bijaše izdao naredbu da se svi Židovi udalje iz Rima. On ih pohodi pa, kako je bio istoga zanata, nastanio se kod njih i radio. A bijahu sedlari po zanatu.“ (18,2-3). Završavajući Poslanicu Rimljanima i šaljući osobne pozdrave Pavao piše: „Pozdravite moje suradnike u Kristu Isusu, Prisku i Akvilu, koji su podmjestili svoj vrat za moj život i kojima zahvaljujem ne samo ja nego i sve crkve poganskoga podrijetla. Pozdravite i crkvu koja se sastaje u njihovoj kući“ (16,3-4).

Ništa se sa sigurnošću ne može utvrditi o vremenu i mjestu njihove smrti (vjerojatno u Rimu). Povijest Crkve spominje ih kao „apostole i mučenike“, a rimski martirologij kao njihov blagdan navodi 8. srpnja.

Izvor: *vjeronaučni portal*